

Врагове на гжсеницитѣ сж птицитѣ — вработѣ, кукувицата и др., които се хранятъ съ тѣхъ, а хранятъ и малкитѣ си. Вие сега виждате, че пеперудкитѣ и гжсеницитѣ сж душмани на нашитѣ градини и гори, а пъкъ птицитѣ — душмани на гжсеницитѣ. Трѣбва ли тогава да се радваме на пеперудкитѣ и ги пазимъ, а да убиваме птицитѣ.

— Не, казаха всички въ единъ гласъ! Ние трѣбва задружно да убиваме пеперудитѣ и гжсеницитѣ, а да закрияме хубавитѣ птиченца, които сж наши другари и приятелчета.

— Да, това азъ щѣхъ да ви кажа, но какъ да направимъ това? Ето какъ: Ние, ученицитѣ, да си съставимъ едно дружество, за борба противъ гжсеницитѣ и пеперудитѣ. Всѣки отъ насъ ще се задължи да убие най-малко по 500 пеперуди и изгори колкото гжсеници намѣри. Освѣнъ това, никой отъ насъ нѣма да разваля гнѣздата на птицитѣ и чупи тѣхнитѣ яйца, защото пеперудитѣ отъ насъ пеперуди и гжсеници ще ги изядатъ тѣ. Да видите, колко скоро ги прѣстигатъ тѣ съ своята шилеста човка! Нали това е добро? Това каза и Инспекторътъ.

— Добро, много добро! Още сега да си съставимъ едно дружество, завикаха всички, и единъ дума: азъ още до довечера ще убия 500 пеперуди, други — хиляда, трети хилядо петстотинъ и т. н.

— Ами какъ да кръстимъ името на нашето дружество, запита Ценко.

— „Пеперудка“ извикаха всички. Това е най-доброто име за нашето дружество.

Тогава всички дѣца взеха една тетрадка, записаха се на нея и си съставиха ученическо дружество, подъ название „Пеперудка“, което ще се бори противъ пеперудитѣ и гжсеницитѣ, а защитава птицитѣ.

На другия день всѣко дѣте бѣше убило по 100 и повече пеперуди. Ето какво добро дружество имаме ние въ нашето село Скърбово.

Ц. Анчевъ.

